

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2685/2025-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izvjestiteljice i Mladena Šimundića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja MODEL PAKIRANJA d.d., Zagreb, Kanalski put b.b., OIB 01993249507, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Brkić, odvjetnica iz Zagreba, protiv 1. tuženika VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o. za javnu vodoopskrbu i odvodnju, Zagreb, Folnegovićeve 1, OIB 83416546499, kojeg zastupa punomoćnik Dražan Crnković, odvjetnik iz Zagreba i 2. tuženika PAN - PAPIRNA INDUSTRIJA – TVORNICA PAPIRA ZAGREB d.o.o. u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 173, OIB 48630586213, radi utvrđenja izlučnog prava i proglašenja ovrhe nedopuštenom, odlučujući o žalbi tuženika Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-576/2024 od 16. svibnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 24. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana žalba tuženika VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o. za javnu vodoopskrbu i odvodnju, i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-576/2024 od 16. svibnja 2025. u točkama I. i II. izreke.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-576/2024 od 16. svibnja 2025. u točki III. izreke i sudi:

1. Nalaže se tuženiku VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o. za javnu vodoopskrbu i odvodnju naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.430,50 eur u roku od 15 dana.

2. Nalaže se tuženiku PAN - PAPIRNA INDUSTRIJA – TVORNICA PAPIRA ZAGREB d.o.o. u stečaju naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.430,50 eur u roku od 15 dana.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o. za javnu vodoopskrbu i odvodnju za naknadu troškova postupka u iznosu od 961,75 eur.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-576/2024 od 16. svinja 2025., u točki I. izreke utvrđeno je da postoji izlučno pravo tužitelja na nekretninama upisanim kao vlasništvo drugotuženika u zk.ul.br. 25211 k.o. Grad Zagreb i to z.kč.br. 7072/3, oranica površine 415 m² i z.kč.br. 7079/16, oranica površine 314 m², te da predmetne nekretnine ne ulaze u stečajnu masu društva drugotuženika. Točkom II. izreke utvrđena je nedopuštenom ovrha po prijedlogu ovrhovoditelja tuženika Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. protiv ovršenika PAN PAPIRNA INDUSTRIJA Tvornica papira Zagreb d.o.o. u stečaju, određena rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-1558/08 od 29. rujna 2008. temeljem pravomoćne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4550/00 od 5. studenog 2007., u dijelu kojim je ovrha određena na nekretninama ovršenika i to zk.č.br. 7072/3, oranica površine 415 m², i zk.č.br. 7079/16 oranica površine 314 m² upisane u zk.ul. 25211 k.o. Grad Zagreb. Točkom III. izreke naloženo je tuženicima da tužitelju solidarno naknade parnični trošak u iznosu 8.861,00 eur.

2. U obrazloženju presude, donesene u postupku ponovljenog suđenja, sud navodi da je tužitelj upućen u parnicu kao treća osoba povodom prigovora podnesenog u ovršnom postupku u kojem su predmet ovrhe, između ostalih, nekretnine upisane u kč.br. 7072/3 i dio kč.br. 7079/5, k.o. Grad Zagreb, za koje tužitelj tvrdi da je njegov prednik postao vlasnikom unosom u temeljni kapital u postupku pretvorbe. Sud je utvrdio da je tužitelj predmetne nekretnine stekao na temelju djelomičnog rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju od 28. ožujka 2001., da su se nekretnine nalazile u režimu društvenog vlasništva s upisanim pravom korištenja u korist Zagrebačke tvornice papira Zagreb, da je rješenjem Općinskog suda u Zagrebu iz 1998. godine izvršena uknjižba prava vlasništva na nekretnine društvenog vlasništva s imena korisnika Zagrebačke tvornice papira Zagreb u korist Zagrebačke tvornice papira d.o.o., da je iz izvedenih dokaza vidljiva povijest promjena i identifikacija čestica. Sud dalje navodi kako je njegova ocjena da tužitelj s pravom želi spriječiti provođenje ovrhe na predmetnim nekretninama, kao i da se tuženik ne može pozivati na načelo povjerenja u zemljišne knjige jer je neposrednim uvidom u stanje na terenu i/ili kopiju katastarskog plana mogao utvrditi da je riječ o prostoru i nekretninama koje nesporno predstavljaju funkcionalni dio industrijske cjeline proizvodnog pogona i sastavni dio tvorničkog kruga tužitelja te da se nalaze u izvanknjižnom vlasništvu i posjedu tužitelja.

3. Protiv presude žalbu je ponio prvotuženik, zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. i čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 8. Zakona o parničnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

4. U žalbi prvo ističe da je tužitelj u tužbi postavio zahtjev za proglašenje nedopuštenom ovrhe na svim nekretninama na kojima je određena a u činjeničnim navodima je iznio da je vlasnik samo dijela tih nekretnina. Potom da je tužitelj preinačio tužbu i to postavljanjem zahtjeva na utvrđenje izlučnog prava, a zatim i navođenjem oznaka katastarskih čestica. Iako se on svim preinakama protivio, sud raspravnim rješenjem od 30. travnja 2025. dozvolio preinaku tužbe, no, u presudi nije tu odluku obrazložio niti je spomenuo njegovo protivljenje smanjenju zahtjeva. Navodi da tijekom cijelog postupka nije znao o kojem se zahtjevu raspravlja te da nije imao mogućost pripremiti se za raspravljavanje.

5. Smatra da iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da činjenično stanje nije onakvo kakvim ga je tužitelj iznosio, jer je on tijekom postupka tvrdio da je vlasnik nekretnine kč.br. 7079/5 k.o. Grad Zagreb, dok preinačenim zahtjevom uopće ne traži utvrđenje nedopuštenom ovrhe na toj nekretnini.

6. Iznosi svoju ocjenu dokaza, prema kojoj tužitelj nije dokazao da je vlasnik nekretnina te navodi da je za stjecanje vlasništva pored osnove potreban i upis u zemljišnim knjigama. Smatra da je pogrešno utvrđeno da je nesporna činjenica da su nekretnine koje su predmet ovrhe funkcionalni dio industrijske cjeline proizvodnog pogona tužitelja, kao što je pogrešna i ocjena suda da prvotuženik nije postupao u dobroj vjeri budući da je u trenutku pokretanja ovršnog postupka kao vlasnik bio upisan drugotuženik. Smatra da iz obrazloženja odluke nije jasno iz kojih dokaza je utvrđeno kako su nekretnine koje su predmet spora nalazile u režimu društvenog vlasništva s pravom korištenja upisanog u korist Zagrebačke tvornice papira Zagreb.

7. Vezano za zahtjev za utvrđenje izlučnog prava, smatra da tužitelj u ovom postupku taj zahtjev nije mogao postaviti jer to nije u skladu s uputom suda iz ovršnog postupka, kao i da u odnosu na taj zahtjev presude ne sadrži razloge.

8. Navodi da sud u presudi nije obrazložio primjenom kojih odredbi Ovršnog zakona je odlučio o tužbenom zahtjevu. Ukazuje na razloge propisane odredbom čl. 46. Ovršnog zakona, smatra da je sud propustio utvrditi je li ispunjen konkretan razlog na koji se tužitelj pozvao. Ukazuje na propust suda da primijeni odredbu čl. 79. Ovršnog zakona prema kojoj nakon zabilježbe ovrhe nije dopušten upis prava vlasništva.

9. Oспорava odluku o troškovima postupka jer među tuženicima nema solidariteta.

10. Predlaže presudu preinačiti, podredno, ukinuti ju i predmet vratiti na ponovno suđenje. Traži naknadu troška sastavljanja žalbe u iznosu od 961,75 eur.

11. Odgovor na žalbu nije podnesen.

12. Žalba nije osnovana, osim u dijelu kojim prvotuženik pobija odluku o troškovima postupka.

13. Pobjijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje: ZPP), u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13 i 14 ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

14. Tužbom od 19. studenog 2010. tužitelj je postavio zahtjev na utvrđenje da je ovrha određena rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-1558/2008 od 29. rujna 2008 temeljem pravomoćne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-4550/00 od 5. studenog 2007. nedopuštena.

15. Obrazlažući tužbu on navodi da je ovrha određena na kč.br. 7072/3, u naravi oranica površine 415 m², kč.br. 7078/3 u naravi zgrada tlocrtna površine 57 m² i pašnjak 26002 m², i kč.br. 7079/5 u naravi oranica površine 2804 m², sve upisane u zk.ul. 25211 k.o. Grad Zagreb. Dalje navodi da se radi o česticama koje su njegovo izvanoknjižno vlasništvo i u njegovom su posjedu, a potom navodi da je u vrijednost temeljnog kapitala njegovog prednika ušao dio kč.br. 7072/2 k.o. Grad Zagreba, površine 1159 m², koja je odgovarala čestici 1582/4 k.o. Žitnjak upisanoj u posjedovni list 2243 k.o. Žitnjak kao zgrada i dio zgrade površine 302 m² i dvorište površine 857 m², a koja odgovara kč.br. 7072/3 i dijelu 7079/5 k.o. Grad Zagreb.

16. Prvostupanjskom presudom poslovni broj P-173/2021 od 13. ožujka 2021. tužbeni zahtjev za utvrđenje ovrhe nedopuštenom prihvaćen je u cijelosti. U postupku ponovnog suđenja sukladno uputi iz ukidnog rješenja nakon provedenog geodetskog vještačenja po tužiteljevom prijedlogu radi identifikacije zemljišnoknjižnih čestica koje odgovaraju onim navedenim u rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju, tužitelj je konačno postavio zahtjev da sud proglasi ovrhu nedopuštenom u dijelu kojim je provedba te ovrhe određena na kč.br. 7072/3, u naravi oranica površine 415 m², i 7079/16, u naravi oranica površine 314 m², sve zk.ul. 25211, k.o. Zagreb.

17. Ovakvom specifikacijom zahtjeva tužitelj nije preinačio tužbu jer time nije promijenjena njegova istovjetnost, već se radi o dopuni navoda. Tužitelj je već prije donošenja ukinute prvostupanjske odluke obrazložio da su njegovo izvanoknjižno vlasništvo i u njegovu posjedu dijelovi nekretnina upisani u navedene katastarske čestice te da će tužbeni zahtjev konačno urediti tek po provođenju geodetskog vještačenja kojim će se točno utvrditi koji dio čestica na kojima se provodi ovrha je u njegovom vlasništvu, a sve s obzirom na to da zemljišnoknjižno stanje nije usklađeno sa stvarnim stanjem i da je u međuvremenu provedena parcelacija čestica uslijed čega su promijenjeni opisi nekretnina na kojima je određena ovrha.

18. Što se tiče zahtjeva za utvrđenje izlučnog prava, sud je rješenjem od 12. svinja 2021. pozvao tužitelja na dostavu obavijesti je li predmetnu tražbinu prijavio u stečajnom postupku otvorenom nad drugotuženikom i je li tražbina priznata te je tužitelja pozvao dopuniti i urediti tužbu u slučaju osporavanja tražbine sukladno odredbi čl. 266. i čl. 270. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17), s obrazloženjem da nakon otvaranja stečajnog postupka nad drugotuženikom stečajni

vjerovnici svoje tražbine mogu ostvarivati samo u stečajnom postupku te da se protiv stečajnog dužnika parnični postupak može voditi samo po deklaratornoj tužbi.

19. Tužitelj u podnesku od 17. prosinca 2021. navodi da izlučno pravo nije prijavio u stečaj, no, da izlučna prava ni nisu predmet ispitivanja. Smatra da nema potrebe za ispravkom tužbe ali opreza radi postupajući po rješenju suda postavlja tužbeni zahtjev za utvrđenje da ima izlučno pravo na nekretninama upisanih kao vlasništvo drugotuženika u zk.ul. 2511 k.o. Grad Zagreb, i to k.č.br. 7072/3, 7079/5, 7079/15, 7079/16, i nekretnini upisanoj u k.č.br. 7078/3 zk.ul. 3063 k.o. Grad Zagreb. Podneskom od 4. siječnja 2022. navodi da usklađuje tužbeni zahtjev s priloženim Aneksom ugovora 14. svibnja 2018., na način da traži utvrđenje izlučnog prava na nekretninama upisanim u zk.ul. 25211 k.o. Grad Zagreb, i to k.č.br. 7072/3 i 7079/16, te da predmetne nekretnine ne ulaze u stečajnu masu drugotuženika.

20. Prvotuženik se protivio preinaci tužbe, a u postupku ponovnog suđenja sud je sukladno uputi iz ukidne odluke o preinaci odlučio raspravnim rješenjem, kojim preinaku dopušta iz razloga svrsishodnosti. Kako je prvotuženiku ukazano u ukidnoj odluci ovog suda, on pogrešno smatra da je sud zahtjev po preinačenoj tužbi trebao odbaciti. Odredbom čl. 56. st. 4. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 15104, 88/205, 121/05 i 67/08; dalje: OZ) propisano je da u parnici radi proglašenja ovrhe nedopuštenom treća osoba može tražiti da sud utvrdi postojanje njezina prava ako joj ga koja od stranaka osporava.

21. U ovršnom postupku pokrenutom prijedlogom za ovrhu od 22. travnja 2008. radi naplate iznosa od 380.026,60 kuna sa zateznim kamatama, kao i radi naplate parničnog troška u iznosu od 81.379,00 kuna s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, ovrha je bila određena na nekretninama i to:

- k.č.br. 7072/3, oranica površine 415 m², upisana u zk.ul.br. 25211 k.o. Grad Zagreb,
- k.č.br. 7078/3, zgrada tlocrtna površine 57 m² i pašnjak površine 26002 m², Radnička cesta, sveukupne površine 26059 m², upisane u zk.ul.br. 25211 k.o. Grad Zagreb,
- te k.č.br. 7079/5, oranica, površine 2804 m², upisane u zk.ul.br. 25211 k.o. Grad Zagreb.

22. Tužitelj je upućen u parnicu kao treća osoba po podnesenom prigovoru da na predmetu ovrhe ima takvo pravo koje sprječava ovrhu, odnosno, da je izvanknjižni vlasnik nekretnine koju je njegov prednik, društvo Lovinčić d.d., stekao u postupku pretvorbe unosom u temeljni kapital društva, i to k.č.br. 7072/3 i dijela k.č.br. 7079/5, u ukupnoj površini od 1159 m².

23. Kao dokaz dostavlja djelomično rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 28. ožujka 2001. u kojem je navedeno da je u vrijednost temeljnog kapitala u postupku pretvorbe društvenog poduzeća „Ivica Lovinčić“ s.p.o., Zagreb, procijenjen dio k.č.br. 7072/2, zk.ul. 22968, k.o. Grad Zagreb u površini od 1159 m². Ovdje se napominje da je sudski vještak u geodetskom vještačenju provedenom u postupku ponovnog suđenja naveo da je uvidom u elaborat izrađen 1999. godine utvrdio da je formirana zemljišnoknjižna čestica 7072/2 k.o. Grad Zagreb u površini od 1159 m².

24. Da k.č.br. 7072/2 k.o. grad Zagreb, površine 1159 m², upisana u zk.ul 22968 k.o. Grad Zagreb, odgovara čestici katastra 1582/4 k.o. Žitnjak, površine 1159 m², utvrdile su strane u ugovoru sklopljenom 13. prosinca 2000., kojim prednik drugotuženika predniku tužitelja priznaje pravo vlasništva na temelju snimke stvarnog stanja. Isto je utvrdio geodetski vještak u nalazu i mišljenju od 15. siječnja 2025., koji je na temelju isprava u spis, pribavljenog elaborata ureda za katastar oznake Rn 3119/99 iz 1999. za k.č.br. 1582/4 k.o. Grad Zagreb, zatim elaborata ureda za katastar broj Pn-3571/15 iz 2015. godine, sve izrađenih u svrhu usklađenja sa zemljišnim knjigama, utvrdio da je u vrijeme donošenja djelomičnog rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju od 28. ožujka 2001. k.č.br. 7072/2, površine 1159 m², upisana u zk.ul. 22968 k.o. Grad Zagreb, odgovarala čestici katastra 1582/4 k.o. Žitnjak površine 1159 m².

25. Nadalje, vještačenjem je utvrđeno da prema zadnje izrađenom elaboratu RN 3461/15 identifikacija k.č.br. 1582/4 k.o. Žitnjak odgovara zemljišnoknjižnim česticama u k.o. Grad Zagreb, i to 7072/2 površine 430 m², 7072/3 površine 415 m² i 7079/16 površine 314 m², što je u skladu s navodom tužitelja da odgovara česticama 7072/3 i dijelu čestice 7079/5 na kojima se provodi ovrha. Naime, prema izvodu iz posjedovnog stanja (str. 9. spisa) dio k.č.br. 7079/5 odgovara 1582/4 k.o. Grad Zagreb, a iz povijesnog prikaza zemljišnoknjižnog izvotka proizlazi da je k.č.br. 7079/5, površine 2804 m², prijavnim listom PN 3475/25, provedenim pod brojem Z-7914/16, cijepana između ostalog na k.č.br. 7079/16 (str. 265. spisa).

26. Slijedom svega navedenog, iz navedenih dokaza proizlazi da se djelomično rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 28. ožujka 2021. odnosi i na nekretnine koje su predmet ovršnog postupka pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu poslovni broj Ovr-1558/08, i to u dijelu u kojem je ovrha određena na k.č.br. 7072/3, površine 415 m², u naravi oranica, i nekretnini koja odgovara k.č.br. 7079/16 površine 314 m², u naravi oranica, upisanim u zk.ul. 2511 k.o. Grada Zagreba.

27. Trgovačko društvo, kao pravni sljednik društvenog poduzeća, po završenoj pretvorbi društvenog vlasništva postaje sukladno odredbi čl. 390.a Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 12105 i 67/08; dalje: ZVDSP) vlasnik nekretnina koje su na dan procjene vrijednosti temeljnog kapitala u postupku pretvorbe ili privatizacije bile procijenjene u kapital društva i koje su po nadležnom tijelu bile kao takve iskazane u kapitalu društva, zatim, koje su bile društveno vlasništvo s pravom upravljanja, korištenja i raspolaganja društvenog poduzeća i koje su koje su mogle biti predmet stjecanja prava vlasništva.

28. Kako iz povijesnog izvotka priloženog ovršnom spisu proizlazi da je na nekretnini upisanoj u k.č.br. 7072/2 bilo upisano društveno vlasništvo s pravom korištenja za Zagrebačku tvornicu papira Zagreb, osnovano tužitelj navodi da ima pravo koje je stekao sukladno odredbi čl. 390.a ZVDSP-a, zbog čega je osnovan njegov zahtjev za utvrđenjem izlučnog prava.

29. Pogrešno žalitelj smatra da je za stjecanje predmetnog prava potreban upis u zemljišnim knjigama kao modus stjecanja. Osnova stjecanja prava vlasništva ovdje nije pravni posao već zakonska odredba čl. 390.a ZVDSP-a pa zemljišnoknjižni upis ima samo publicitetnu funkciju. Zbog toga nisu relevantni navodi žalitelja kojima ukazuje na to da je aneks ugovora sklopljen nakon zabilježbe ovršnog postupka.

30. Sud navodi da se tuženik ne može pozivati na načelo povjerenja u zemljišne knjige iz odredbe čl. 122. ZVDSP-a jer je tužitelj stekao vlasništvo unosom nekretnina u temeljni kapital kao i jer on sam nije postupao u dobroj vjeri budući da je neposrednim uvidom u stvarno stanje na terenu ili kopiju katastarskog plana mogao utvrditi da je riječ o prostoru i nekretninama koje (nesporno) predstavljaju funkcionalni dio industrijske cjeline proizvodnog pogona te sastavni dio tvorničkog kruga tužitelja, te se kao takve nalaze u izvanknjižnom vlasništvu i posjedu tužitelja. Ovaj zaključak prvotuženik pobija u žalbi.

31. Prvenstveno se ukazuje na to da u predmetnom postupku prvotuženik, kao ovrhovoditelj, nema nikakvo stvarno pravo (npr. založno pravo) na nekretninama u izvanknjižnom vlasništvu tužitelja niti se čl. 122. ZVDSP-a primjenjuje na ovaj ovršni postupak. Ovrhovoditelj ima tražbinu prema ovršeniku koju namiruje iz predmeta u vlasništvu ovršenika. Pravo na namirenje iz čl. 79. OZ-a nije stvarno pravo, nego pravo na udio u iznosu za koji je nekretnina unovčena te to pravo štiti ovrhovoditelja od stjecatelja koji su stvarno pravo na nekretnini ovršenika stekli nakon zabilježbe ovrhe, no, ne i od izvanknjižnog vlasnika nekretnine u trenutku pokretanja ovrhe. Stoga je pogrešno pravno shvaćanje prvostupanijskog suda, a zbog toga i irelevantan žalbeni navod, da je za ocjenu dopuštenosti predmetne ovrhe bitna činjenica je li ovrhovoditelj postupao u dobroj vjeri, odnosno, je li postupao s povjerenjem u zemljišne knjige kod podnošenja prijedloga za ovrhu. Ovdje tužitelj nije predmnijevani vlasnik. On je pravo vlasništva stekao, samo to pravo nije upisano u zemljišnom knjigama. Ovrhovoditelj koji nema stvarnopravno osiguranje tražbine upisano na teret nekretnine snosi rizik da ovrha koju pokreće bude proglašena nedopuštenom jer je predmet ovrhe u izvanknjižnom vlasništvu treće osobe.

32. Slijedom navedenog, budući da je ispunjena pretpostavka iz odredbe čl. 55. OZ-a – da je tužitelj dokazao da u pogledu predmeta ovrhe ima pravo koje ovrhu sprječava, trebalo je primjenom odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odlučiti kao u točki I. izreke ove presude.

33. Žalitelj pogrešno smatra da je osnovanost tužbenog zahtjeva trebalo ocjenjivati primjenom odredbe čl. 46. OZ-a. Tom odredbom propisani su razlozi zbog kojih ovršenik može rješenje o ovrsi pobijati žalbom. Treća osoba pak protiv ovrhe može podnijeti prigovor iz razloga propisanog čl. 55. OZ-a.

34. Prvotuženik osnovano u žalbi ukazuje na pogrešnu primjenu odredaba o solidarnoj odgovornosti tuženika za naknadu troškova postupka tužitelju. Iako sud izriekom to ne navodi, iz takve odluke proizlazi da je primijenio odredbu čl. 161. st. 3. ZPP-a, i to pogrešno jer tuženici nisu solidarno odgovorni u glavnoj stvari. Slijedom navedenog, primjenom odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a, trebalo je tuženicima naložiti da troškove naknade u jednakim dijelovima (čl. 161. ZPP-a).

35. Kako je sa žalbom uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, sukladno odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a trebalo je odbiti prvotuzenikov zahtjev za naknadu troška sastavljanja žalbe.

Zagreb, 24. rujna 2025.

Dokument je elektronički potpisan:
Dubravka Matas

Vrijeme potpisivanja:
09-10-2025
11:18:06

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#OC1156415448522D3937333439333636353139
OU=Signature
S=Matas
G=Dubravka
CN=Dubravka Matas

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-3087c-f3991**

Kontrolni broj: **0cf7d-f6657-6c818**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Matas, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.